

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ІНДІЯ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І КАПІТАЛ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Індія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, підписаної 07 квітня 1999 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Республікою Індія 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Республіки Індія в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 25 червня 2019 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Аналогічно було внесено зміни до частин положень Багатосторонньої Конвенції, які описують чинні положення Конвенції: описові формулювання були замінені юридичними посиланнями на існуючі положення для полегшення читання.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти

за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/356_010#Text

Конвенція, опублікована Республікою Індія:

<https://www.incometaxindia.gov.in/Pages/international-taxation/dtaa.aspx>

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Республіки Індія у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 25 червня 2019 року знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Республікою Індія в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 25 червня 2019 року для Республіки Індія.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 жовтня 2019 року для Республіки Індія.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

в Україні:

стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2020 року; і

стосовно усіх інших податків, що стягуються Україною, для податків, що стягуються у податкових періодах, які починаються 01 червня або після 01 червня 2020 року;

В Індії:

стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 грудня або після 01 грудня 2019 року; і

стосовно усіх інших податків, що стягуються Індією, для податків, що стягуються у податкових періодах, які починаються 01 червня або після 01 червня 2020 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ІНДІЯ ПРО
УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І КАПІТАЛ**

Уряд Республіки Індія та Уряд України, бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, додано до преамбули цієї Конвенції:

СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цього Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [Конвенцією], задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

домовились про таке:

Стаття 1 ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2 ПОДАКТИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і капітал, що стягуються Договірною Державою або її політико-адміністративними підрозділами, або місцевими органами влади незалежно від способу їх стягнення.
2. Податками на доходи і на капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу, загальної суми капіталу або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого і нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємством, а також податки, які справляються з доходів від приросту вартості капіталу.
3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:
 - a) в Україні:
 - (i) податок на прибуток (доходи) підприємств;
 - (ii) прибутковий податок з громадян;
 - (iii) податок на майно підприємств;
 - (iv) податок на нерухоме майно громадян;
 (надалі - "український податок");
 - b) в Індії:
 - (i) прибутковий податок, включаючи додатковий податок;
 - (ii) податок на добробут;

(надалі - "індійський податок").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:
 - a) термін "Україна" означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть застосовуватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;
 - b) термін "Індія" означає територію Індії, включаючи територіальне море та повітряний простір, а також будь-яку іншу морську зону, щодо якої Індія має суверенні права, інші права та юрисдикції згідно з індійським законодавством та міжнародним правом, в тому числі Конвенцією ООН про морське право;
 - c) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Індію;
 - d) термін "податок" означає український або індійський податок відповідно до контексту, але не включає жодну суму, що сплачується стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція, або яка є штрафом (пенею), що стягується щодо цих податків;
 - e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб, які вважаються об'єктом оподаткування згідно з чинним податковим законодавством у відповідній Договірній Державі;
 - f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання, яке вважається об'єктом оподаткування згідно з чинним податковим законодавством у відповідній Договірній Державі;
 - g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
 - h) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника і стосовно Індії - Міністерство фінансів (відділ прибутків) або його повноважного представника;
 - i) термін "національна особа" означає:
 - a) будь-яку фізичну особу, що має громадянство Договірної Держави;
 - b) усі юридичні особи, товариства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;
 - j) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або

повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

к) термін "податковий рік" означає:

(i) стосовно України календарний рік, починаючи з 1 січня до 31 грудня року, який розглядається;

(ii) стосовно Індії "попередній рік", як визначено у розділі 3 Закону про прибутковий податок, 1961.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, якщо з контексту не впливає інше, яке надається йому згідно із законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. У цілях цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, проте, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі або стосовно капіталу, розташованого в ній.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

г) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце

діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:
- a) місце управління;
 - b) відділення;
 - c) контору;
 - d) фабрику;
 - e) майстерню;
 - f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
 - g) склад стосовно особи, що забезпечує послуги по зберіганню для інших осіб;
 - h) споруди або склади, що використовуються як торговельна точка або для прийому, або для оформлення замовлень;
 - i) установку або споруду для розвідки або експлуатації природних ресурсів;
 - j) **[МОДИФІКОВАНО пунктом 1 Статті 14 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[будівельний майданчик або будівельний, монтажний або складальний об'єкт, або контрольну діяльність, пов'язану з ними, якщо такий майданчик, об'єкт або діяльність (разом з іншими такими майданчиками, об'єктами або діяльністю) функціонують протягом періоду, який перевищує 6 місяців.]~~

Пункт 1 Статті 14 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює підпункт (j) пункту 2 Статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 14 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – РОЗДІЛЕННЯ КОНТРАКТІВ

1. З єдиною метою визначення того, чи було перевищено період, зазначений у [підпункті j пункту 2 статті 4 цієї Конвенції],

- a) якщо підприємство [Договірної Держави] здійснює діяльність в іншій [Договірній Державі] у місці, яке є конкретним проектом, зазначеним у [підпункті j пункту 2 статті 4 Конвенції] або здійснює наглядову діяльність у зв'язку з цим об'єктом, і ця діяльність здійснюється протягом одного або декількох періодів, які в сукупності перевищують 30 днів, не перевищуючи періоду, зазначеного у [підпункті j пункту 2 статті 4 Конвенції]; і
- b) якщо пов'язані види діяльності здійснюються в цій іншій [Договірній Державі] на (або, якщо відповідне положення [Конвенції] застосовується до наглядової діяльності, у зв'язку з) місці, визначеному у [підпункті j пункту 2 статті 4 Конвенції], протягом різних періодів, кожен з яких перевищує 30 днів, одним або декількома підприємствами, що тісно пов'язані з першим підприємством,

ці різні періоди додаються до сукупного періоду часу, протягом якого перше підприємство здійснює діяльність на цьому будівельному об'єкті, проекті будівництва або інсталяції або в іншому місці, вказаному у [підпункті j пункту 2 статті 4 Конвенції].

3. Вважається, що підприємство має постійне представництво в Державі і здійснює

підприємницьку діяльність через це постійне представництво, якщо воно надає послуги або будівлі або постачає обладнання або механізми в найм, які використовуються або використовуватимуться для розвідування, видобутку чи виробництва мінеральних масел або у зв'язку з таким розвідуванням, видобутком чи виробництвом у цій Державі.

4. **[ЗМІНЕНО пунктом 2 Статті 13 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:~~

- ~~a) — використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;~~
- ~~b) — утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або демонстрації;~~
- ~~c) — утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;~~
- ~~d) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;~~
- ~~e) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою рекламування, постачання інформації, наукових досліджень або іншої подібної діяльності для підприємства, що носить підготовчий або допоміжний характер.~~

~~Однак положення підпунктів a) — e) не застосовуються, якщо підприємство використовує будь-яке інше постійне місце підприємницької діяльності у другій Договірній Державі для будь-яких цілей, на які не поширюється дія згаданих підпунктів.]~~

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Конвенції], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- a) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Конвенції], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;**
- b) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті a);**
- c) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах a) і b);**

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт c), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Конвенції зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[Стаття 5 Конвенції, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

а) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Конвенції]; або

б) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємства на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, що є резидентом Договірної Держави, інша ніж агент з незалежним статусом, на якого поширюється дія п. 6, діє від імені підприємства другої Договірної Держави, вважається, що це підприємство має постійне представництво в першій згаданій Державі, якщо:

а) [ЗМІНЕНО пунктом 1 Статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [вона має та постійно використовує повноваження укладати контракти від імені підприємства, якщо її діяльність не обмежується закупівлею товарів і виробів для підприємства;]

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює підпункт а пункту 5 статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

Незважаючи на положення [статті 5 Конвенції], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

а) укладені від імені підприємства; або

б) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або

в) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для

підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Конвенції].

- b) вона не має таких повноважень, але постійно використовує в першій згаданій Державі запас товарів чи виробів, з якого вона регулярно постачає товари чи вироби від імені підприємства;
- c) вона постійно отримує замовлення в першій згаданій Державі, повністю або майже повністю, для самого підприємства та інших підприємств, які контролюють, контролюються або підлягають такому ж загальному контролю, як перше згадане підприємство; або
- d) діючи таким чином, вона виробляє або обробляє у цій Державі товари чи вироби, що належать підприємству, для цього підприємства.

6. ~~[ЗМІНЕНО пунктом 2 Статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства та інших підприємств, які контролюють, контролюються, або підлягають такому ж загальному контролю, як перше згадане підприємство, він не буде вважатися агентом з незалежним статусом в тому значенні, яке обумовлене положеннями цього пункту.]~~

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в [Договірній Державі] від імені підприємства іншої [Договірної Держави], здійснює комерційну діяльність в першій згаданій [Договірній Державі] як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ

Для цілей положень [статті 5 Конвенції] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 6 ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7 ПРИБУТОК ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність таким чином, прибуток підприємства оподатковується у другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується прямо або посередньо цього постійного представництва.

Слова "прямо або посередньо" означають, виходячи з цілей цієї статті, що якщо постійне представництво бере активну участь у переговорах, укладанні і виконанні контрактів цим підприємством, то, незважаючи на те, що інші частини підприємства також брали участь у цих операціях, до постійного представництва буде відноситись та пропорційна частина прибутку

підприємства, яка є результатом цих контрактів як внесок постійного представництва стосовно цих операцій і яка поширюється на частини прибутку підприємства як на ціле.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або

аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами згідно з положеннями і урахуванням обмежень податкового законодавства цієї Держави.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу однак повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на підставі звичайної закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

МОРСЬКИЙ І ПОВІТРЯНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Положення пункту 1 застосовуються також до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві по експлуатації морських або повітряних суден.

3. Для цілей цієї статті проценти з суми, яка пов'язана з експлуатацією повітряних або морських суден у міжнародних перевезеннях, розглядаються як прибутки, що отримуються від експлуатації таких повітряних або морських суден; і положення статті 11 (Проценти) не будуть застосовуватись стосовно таких процентів.

4. Для цілей цієї статті прибуток від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях означає прибуток, який отримується підприємством від повітряних або морських перевезень пасажирів, пошти, худоби, товарів, сировини і вантажів будь-якого виду,

які здійснюються власниками, орендарями або фрахтувальниками повітряних або морських суден. Він також буде включати прибуток від:

- a) продажу квитків на такі перевезення від імені інших підприємств;
- b) оренди морського або повітряного судна без екіпажу;
- c) використання, утримання або оренди контейнерів (включаючи трейлери і супутнє обладнання для перевезення контейнерів) для транспортування товарів або виробів у міжнародних перевезеннях.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У разі, коли:

- a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або
- b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:
 - a) 10 відсотків валової суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від партнерства), і ця компанія є власником принаймні 25 відсотків акцій компанії, яка сплачує дивіденди;
 - b) 15 відсотків валової суми дивідендів у всіх інших випадках.

Цей пункт не впливає на оподаткування компанії щодо прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній

постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та виграші по цих цінних паперах, облігаціях або боргових зобов'язаннях.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання

процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргової вимоги, стосовно якої сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, -

а) проценти, що виникають у Договірній Державі, звільняються від оподаткування в цій Державі, якщо на них фактично має право:

- Уряд, політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади другої Договірної Держави; або

- центральний банк другої Договірної Держави;

б) проценти, що виникають у Договірній Державі, звільняються від оподаткування в цій Договірній Державі тією мірою, яка встановлюється Урядом цієї Держави, якщо на них фактично має право будь-яка особа (крім тієї, про яку йдеться в підпункті а), яка є резидентом другої Договірної Держави, за умови, що комерційна операція, внаслідок якої виникла боргова вимога, була схвалена щодо цього Урядом першої згаданої Договірної Держави.

Стаття 12

РОЯЛТІ І ГОНОРАРИ ЗА ТЕХНІЧНІ ПОСЛУГИ

1. Роялті та гонорари за технічні послуги, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті та гонорари можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на роялті і гонорари за технічні послуги, податок, що сплачується, не може перевищувати 10 відсотків валової суми роялті або гонорарів за технічні послуги.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права використання будь-яких авторських прав на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення, будь-якого патенту, товарного знака, креслення або моделі, схеми, таємної формули або процесу, або надання права використання промислового, комерційного або наукового обладнання, або за інформацію стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Термін "гонорари за технічні послуги" при використанні в цій статті означає виплати будь-якої суми будь-якій особі, інші, ніж виплати найманому працівнику особою, яка здійснює ці платежі, щодо послуг управлінського, технічного або консультативного характеру, включаючи надання послуг технічного або іншого персоналу.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті або гонорарів за технічні послуги, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті або гонорари за технічні послуги,

через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право, майно або контракт, стосовно яких сплачуються роялті або гонорари за технічні послуги дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому разі застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

6. Вважається, що роялті або гонорари за технічні послуги виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті або гонорари за технічні послуги, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті або гонорари за технічні послуги, і витрати по сплаті цих роялті або гонорарів за технічні послуги несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті або гонорари за технічні послуги виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті або гонорарів за технічні послуги, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує, з будь-яких причин, суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав чи надання послуг, стосовно яких сплачуються роялті або гонорари, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 13 **ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖУВАННЯ МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції, і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави, і яке розташоване в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або від такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

4. **[ЗАМІНЕНО пунктом 4 Статті 9 Багатосторонньої Конвенції]** ~~Доходи від відчужування акцій компанії, статутний капітал якої складається прямо або посередньо із нерухомого майна, та~~

~~наїв у партнерстві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, що розташоване в Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій Державі.]~~

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 13 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ
АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ
ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА**

Для цілей [Конвенції] доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

5. Доходи від відчужування акцій компанії та паїв у партнерстві інші, ніж ті, що їх було згадано у п. 4, можуть оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є ці компанії та партнерства.

6. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3, 4 і 5, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно за умови, що такі доходи підлягають оподаткуванню у цій Договірній Державі.

**Стаття 14
НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком наступних обставин, коли такий доход може також оподатковуватись у другій Договірній Державі:

- а) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення такої діяльності, у такому разі тільки та частина доходу, яка відноситься до такої постійної бази, може оподатковуватись у цій другій Державі;
- б) якщо він перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що складають у сукупності більше 183 днів у відповідному фінансовому році; у такому разі тільки та частина доходу, яку він отримує від діяльності, здійснюваної у цій другій Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

**Стаття 15
ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом,

оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на попередні положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- a) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному фінансовому році; і
- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- c) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується у міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

Стаття 16 ГОНОРАРИ ДИРЕКТОРІВ

Гонорари директорів та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17 АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у такій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, вказаний у цій статті, буде звільнено від оподаткування в тій Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів цієї та другої Держави, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

4. Незважаючи на положення пункту 2 та статей 7, 14, 15, якщо доход щодо особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтва або спортсменом як таким у Договірній Державі, нараховується не самому працівникові мистецтва або спортсмену, але іншій особі, цей

доход оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо ця інша особа фінансується повністю або в своїй переважній частині з суспільних фондів цієї другої Держави, включаючи будь-який її політико-адміністративний підрозділ чи місцевий орган влади.

Стаття 18 **ВИНАГОРОДИ І ПЕНСІЇ СТОСОВНО ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

- (і) є національною особою цієї Держави; або
- (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. Положення статей 15 і 16 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій стосовно послуг, що здійснюються у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 19 **НЕДЕРЖАВНІ ПЕНСІЇ ТА РЕНТА**

1. Будь-яка пенсія, за винятком пенсій, про які йдеться у статті 18, або будь-яка рента, що її одержує резидент Договірної Держави з джерел, що містяться у другій Договірній Державі, підлягає оподаткуванню тільки у першій згаданій Договірній Державі.

2. Термін "пенсія" означає періодичні виплати, які сплачуються з урахуванням послуг, що їх було надано в минулому, або у вигляді компенсації за каліцтво, що його зазнано при наданні цих послуг.

3. Термін "рента" означає фіксовану суму, що періодично сплачується у визначений час протягом життя або протягом визначеного або призначеного періоду часу згідно із зобов'язаннями робити виплати у вигляді адекватного і повного винагородження у грошовій чи іншій формі.

Стаття 20 **ВИПЛАТИ, ОТРИМУВАНІ СТУДЕНТАМИ І СТАЖУВАЛЬНИКАМИ**

1. Студент або стажувальник, який є або був резидентом Договірної Держави безпосередньо перед приїздом до другої Договірної Держави і який перебуває в цій другій Договірній Державі виключно з метою навчання або професійної підготовки, звільняється від оподаткування в цій другій Державі стосовно:

- а) виплат, що він одержує від осіб, які є резидентами за межами цієї другої Держави для цілей утримання, навчання або професійної підготовки;
- б) винагородження від роботи за наймом у цій другій Державі в розмірі, який не перевищує 500 доларів США або його еквівалента у валюті України й Індії протягом будь-якого фінансового року або року отримання прибутку, за умови, що ця робота

за наймом безпосередньо пов'язана з його навчанням або здійснюється з метою його утримання.

2. Права, що надаються цією статтею, поширюються тільки на період часу, звичайно необхідний або зумовлений необхідністю завершення навчання або професійної підготовки, але в жодному випадку будь-яка фізична особа не матиме цих прав протягом більш ніж п'яти років поспіль з дня її прибуття до цієї другої Договірної Держави.

Стаття 21

ВИПЛАТИ ПРОФЕСОРАМ, ВИКЛАДАЧАМ ТА ДОСЛІДНИКАМ

1. Професор або викладач, який є або був резидентом Договірної Держави безпосередньо перед виїздом до другої Договірної Держави, з метою здійснення викладацької або науково-дослідної діяльності в університеті, коледжі, школі чи іншому затвердженому закладі в цій другій Договірній Державі, звільняється від оподаткування стосовно будь-якої винагороди за таку викладацьку або науково-дослідну діяльність протягом періоду, який не перевищує двох років з дня його прибуття до цієї другої Держави.

2. Ця стаття не застосовується до прибутку від науково-дослідної діяльності, якщо така діяльність здійснюється насамперед у приватних інтересах певної особи чи осіб.

3. Для цілей цієї статті та статті 20 вважається, що фізична особа є резидентом Договірної Держави, якщо вона є резидентом цієї Держави у відповідному фінансовому році або році отримання прибутку, в якому він перебуває в другій Договірній Державі, або в роки, що безпосередньо передували відповідному фінансовому року або року отримання прибутку.

4. Для цілей пункту 1 термін "затверджений заклад" означає заклад, який було затверджено щодо цього компетентним органом відповідної Договірної Держави.

Стаття 22

ІНШІ ДОХОДИ

1. Відповідно до положень пункту 2 види доходів резидента Договірної Держави, про які спеціально не йдеться в попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі, незалежно від місця виникнення доходів.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з якими одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, види доходів резидента Договірної Держави, які не пов'язані з попередніми статтями цієї Конвенції і які виникають в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

Стаття 23

КАПІТАЛ

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлений рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Капітал, представлений морськими та повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях та рухомим майном, що відноситься до використання таких морських та повітряних суден, оподатковується тільки в тій Договірній Державі, в якій підприємство, що володіє таким майном, є резидентом.
4. Будь-які інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

Стаття 24

УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. Чинне законодавство кожної з Договірних Держав буде продовжувати регулювати оподаткування доходів і капіталу у відповідних Договірних Державах, якщо в цій Конвенції ніщо безпосередньо не вказує на інше.
2. Якщо резидент Індії одержує доходи чи володіє капіталом, які, відповідно до положень цієї Конвенції, можуть оподатковуватись в Україні, Індія дозволяє вирахування, що дорівнює сумі прибуткового податку цього резидента, що її сплачено в Україні безпосередньо або шляхом вирахувань, або вирахування, що дорівнює сумі податку на капітал, що її сплачено в Україні. Проте таке вирахування в обох випадках не повинно перевищувати тієї частини прибуткового податку або податку на капітал, які підраховуються до надання вирахування, що відноситься до прибутку або капіталу, що можуть оподатковуватись в Україні.
3. З урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити положенням цієї статті), на індійський податок, що сплачується за індійським законодавством і цією Конвенцією, безпосередньо або шляхом вирахувань з прибутку, доходу або капіталу дозволяється кредит проти українського податку, стосовно прибутку, доходу або капіталу, що стягуються згідно з українським законодавством. У будь-якому такому випадку кредит не повинен перевищувати ту частину українського податку (який визначається до надання вирахування), який стосується прибутку, доходу або капіталу, які можуть оподатковуватись в Індії.
4. Вважається, що податок, який сплачується в Договірній Державі, згаданий у пунктах 2 і 3 цієї статті, включає податок, який був би сплачений, проте через податкові стимули, що надаються і які спрямовані на стимулювання економічного розвитку згідно із законодавством Договірної Держави, не було сплачено.
5. Доход, який відповідно до положень цієї Конвенції не повинен оподатковуватись у Договірній Державі, може бути врахований для підрахування ставки податку, що встановлюється в цій Договірній Державі.

Стаття 25 УНИКНЕННЯ ПОДАТКОВОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі іншому або більш обтяжливому оподаткуванню, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Договірної Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується незалежно від положення статті 1 до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств, які здійснюють таку ж саму діяльність за тих же самих умов або обставин у цій другій Державі. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам. Це положення також не може тлумачитись як таке, що вступає в конфлікт з положеннями пункту 3 статті 7 цієї Конвенції.
3. Жодне положення цієї статті не може тлумачитись як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати особам, які не є резидентами цієї Держави, будь-які особисті знижки, звільнення або вирахування для цілей оподаткування, які вона надає, згідно зі своїм чинним законодавством, тільки своїм резидентам.
4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або будь-яким зобов'язанням, пов'язаним з ним, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким можуть підлягати інші подібні підприємства цієї першої Договірної Держави.
5. У цій статті термін "оподаткування" означає податки, що є предметом цієї Конвенції.

Стаття 26 ВЗАЄМОУЗГОДЖУВАЛЬНА ПРОЦЕДУРА

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї чи обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, подати заяву компетентному органу тієї Договірної Держави, резидентом якої він є. Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає цій Конвенції.
2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентними органами другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених у національних законодавствах Договірних Держав.
3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися з метою усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 27 **ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ**

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюватимуться інформацією (включаючи документи), необхідною для застосування положень цієї Конвенції або внутрішнього законодавства Договірних Держав, яка стосується податків, на які поширюється ця Конвенція, тією мірою, якою оподаткування за цим законодавством не суперечить цій Конвенції, зокрема в тому, що стосується запобігання способам обману або ухилення від сплати податків. Будь-яка інформація, що її одержить Договірна Держава, вважатиметься секретною, як і інформація, що її одержано по внутрішньому законодавству цієї Держави. Однак якщо інформація вважається секретною в тій Державі, що її надсилає, її буде розкрито тільки особам або органам (включаючи суд та адміністративні органи), що пов'язані з нарахуванням, стягненням, введенням в дію або виконанням рішень чи визначенням апеляцій щодо податків, які є предметом цієї Конвенції. Такі особи або органи використовуватимуть цю інформацію для таких цілей, але вони можуть розкрити її в ході відкритого судового засідання або при прийнятті юридичних рішень. Компетентні органи шляхом консультацій розробляють відповідні умови, методи і процедури, що стосуються справ, щодо яких цей обмін інформацією має місце, включаючи у разі необхідності обмін інформацією, що стосується ухилення від сплати податків.

2. Обмін інформацією або документами проводиться або в межах здійснення звичайної адміністративної практики чи за запитами по окремих випадках, або і в тому, і в іншому випадку.

3. У жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують одну Договірну Державу:

- a) вживати адміністративних заходів, що протирічать законодавству або адміністративній практиці цієї або другої Договірної Держави;
- b) надавати інформацію або документи, які не можна одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;
- c) надавати інформацію, яка розкривала б торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б громадському порядку.

Стаття 28 **ДОПОМОГА В ЗБИРАННІ ПОДАТКІВ**

1. Договірні Держави погоджуються надавати одна одній допомогу та підтримку з погляду на справляння податків, на які поширюється ця Конвенція, у випадках, коли податки дійсно підлягають стягненню згідно із законодавством тієї Держави, яка робить запит.

2. У випадку запиту про примусове стягнення податків, податкові вимоги кожної з Договірних Держав, які були остаточно визначені, приймаються для примусового стягнення другою Договірною Державою, до якої надійшов запит, і податок стягується в цій Державі відповідно до законодавства, що регулює примусове стягнення її податків.

3. Щодо індійського податку, то запити надсилаються Центральним управлінням податків, Департаментом доходів, до Державної податкової адміністрації України і супроводжуються

сертифікатом, як того вимагає законодавство Індії, який свідчить про те, що податки остаточно визначені і підлягають стягненню з платника.

4. Щодо українського податку, то запити надсилаються Державною податковою адміністрацією України до Центрального управління податків, Департаменту доходів Індії, і супроводжуються сертифікатом, як того вимагає законодавство України, який свідчить про те, що податки остаточно визначені і підлягають стягненню з платника.

5. Якщо вимога про сплату податку не остаточно визначена через те, що вона підлягає апеляції чи будь-якій іншій процедурі, Договірна Держава з метою захисту своїх доходів може звернутися до другої Договірної Держави з проханням вжити відповідних тимчасових або проміжних заходів відповідно до законодавства цієї другої Договірної Держави.

6. Запит про надання допомоги в стягненні податків з платника робиться тільки у випадку, якщо цей платник не має у Договірній Державі, що робить запит, відповідних активів, з яких можна стягнути податки з цього платника.

7. Договірна Держава, у якій стягується податок відповідно до пунктів 1, 2 і 5 цієї статті, негайно надсилає стягнену у такий спосіб суму Договірній Державі, що зробила запит, але при цьому ця перша згадана Держава має право на відшкодування витрат, що вона їх зазнала при наданні допомоги в стягненні такого податку у сумі, яку буде оговорено компетентними органами обох Договірних Держав.

Стаття 29

ДИПЛОМАТИ І КОНСУЛЬСЬКІ ПРАЦІВНИКИ

Жодні положення цієї Конвенції не зачіпають податкових привілеїв дипломатів або консульських працівників, установлених загальними нормами міжнародного права або положеннями спеціальних угод.

Пункти 1-3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції застосовуються та замінюють положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 10 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРАВИЛО ПРОТИДІЇ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОСТІЙНИМИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ, РОЗТАШОВАНИМИ В ТРЕТІХ ЮРИСДИКЦІЯХ

Пункт 1 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо:

- а) підприємство [Договірної Держави] одержує дохід з іншої [Договірної Держави], а перша [Договірна Держава] розглядає такий дохід як такий, що стосується постійного представництва підприємства, яке розташоване в третій юрисдикції; і
- б) прибуток, який стосується такого постійного представництва, звільняється від оподаткування в першій згаданій [Договірній Державі],

пільги, передбачені [Конвенцією], не застосовуються до будь-якого виду доходу, для якого податок в третій юрисдикції є меншим за 60 відсотків від податку, який був би стягнений в першій згаданій [Договірній Державі] з такого виду доходу, якщо б таке постійне представництво було розташоване в першій згаданій [Договірній Державі]. У такому випадку будь-який дохід, до якого застосовуються положення цієї статті, залишається

таким, що оподатковується згідно з національним законодавством іншої [Договірної Держави], незалежно від будь-яких інших положень [Конвенції].

Пункт 2 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Пункт 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо дохід, одержаний з іншої [Договірної Держави], зазначеної у пункті 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції], одержаний у зв'язку з або пов'язаний з активним здійсненням комерційної діяльності через постійне представництво (крім комерційної діяльності, пов'язаної із здійсненням, управлінням або простим володінням інвестиціями на власному рахунку підприємства, якщо цією діяльністю не є банківська, страхова діяльність або фондові операції, що здійснюються банком, страховою компанією або зареєстрованим дилером цінних паперів відповідно).

Пункт 3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо у наданні пільг, передбачених [Конвенцією], відмовлено відповідно до пункту 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] щодо виду доходу, одержаного резидентом [Договірної Держави], компетентний орган іншої [Договірної Держави] може, незважаючи на це, надати ці пільги щодо такого виду доходу, якщо у відповідь на запит цього резидента, такий компетентний орган визначає, що надання зазначених пільг є виправданим з тих причин, що такий резидент не відповідає вимогам пунктів 1 і 2 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції]. Компетентний орган [Договірної Держави], до якого резидентом іншої [Договірної Держави] було направлено запит, про який йдеться у попередньому реченні, проводить консультації з компетентним органом цієї іншої [Договірної Держави] перед тим, як задовольнити або відмовити у виконанні запиту.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ
ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

**Стаття 30
НАБУТТЯ ЧИННОСТІ**

Кожна з Договірних Держав повідомляє одна одну про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності у день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

- а) в Україні:
 - (і) стосовно податків на дивіденди, проценти і роялті для платежів, зроблених на шістдесятій день або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Конвенцією чинності;

- (ii) стосовно податку на прибуток підприємств, податку на майно підприємств і податку на нерухоме майно громадян для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцію чинності;
 - (iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій день або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Конвенцією чинності.
- b) в Індії, стосовно доходу, що виникає у будь-якому попередньому році, починаючи з або після першого квітня року, наступного за календарним роком, у якому Конвенція набуває чинності, і стосовно капіталу, який утримується після закінчення попереднього року, наступного за тим, у якому Конвенція набуває чинності або наступних років.

Стаття 31 **ЗАВЕРШЕННЯ ЧИННОСТІ**

Ця Конвенція залишається чинною доти, доки одна з Договірних Держав до тридцятого червня будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'ятирічного терміну з моменту набуття чинності цією Конвенцією, не повідомить другу Договірну Державу у письмовій формі через дипломатичні канали про завершення чинності цієї Конвенції і в такому разі ця Конвенція припиняє свою дію:

- a) в Україні:
 - (i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;
 - (ii) стосовно податків на прибуток підприємств, податку на майно підприємств і податку на нерухоме майно громадян для будь-якого оподаткованого періоду, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;
 - (iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій день або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;
- b) в Індії, стосовно доходу, що виникає у будь-якому попередньому році, починаючи з або після першого квітня року, наступного за календарним роком подання повідомлення, і стосовно капіталу, утриманого після закінчення будь-якого фінансового року, починаючи після або з першого квітня року, наступного за календарним роком подачі повідомлення про завершення чинності.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у Києві 7 квітня 1999 року у двох примірниках українською, хінді та англійською мовами, причому всі тексти є автентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між українським та індійським текстами, перевага надається англійському тексту.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Республіки Індія
(підпис)